

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 9. Superbiæ fructus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

Prou. 21.

29.

Eccles. 1.

15.

in profundum venerunt, neque infamia, neque reprehensione, neque infortunijs, neque morbis ipsis corriguntur. *Vir impius procaciter obfirmat vultum suum: qui autem rectus est, corrigit viam suam: & Peruersi difficile corriguntur.* Dicas illis, quid quid velis; facias, quidquid possis, lapidi loqueris, lapidi facis: oleum & operam perdis. Quod & *Alfonso* accidit, cuius superbia vt incendium creuit, conscientia callum obduxit, pectus in adamantem obduruit: contempnit monentes, non sensit tangentes, ipsos duritiâ vicit ictus malleorum. Non euduntur, quæ non molliuntur.

PARS SECVNDA.

IX.

Eccles. 10.

SUPER-
BLAE FRV-
CTVS.1. Timoth
vlt.

S. Thom.

1. 2. q. 84.

2. 2.

Vam verè dixit Ecclesiastes? *Initium omnis peccati superbia?* Quamuis enim, si executionem peccati spectemus, & id quod præbet occasionem adimplendi omnia peccati desideria, sint diuitiæ, atque ea propter ab Apostolo, dicatur *radix omnium malorum est cupiditas*; superbia tamen, ordine intentionis, est *initium omnis peccati*: cum finis, in omnibus bonis temporalibus acquirendis sit, ut homo per illa, quandam perfectionem singularem & excellentiam habeat;

& ideò, ex hac parte, *superbia, quæ est appetitus excellentiæ, ponitur initium omnis peccati*, vt S. Thomas docet. Superbiæ autem est, vt, qui per eam supra se ipsum indebitè extollitur, nolit vlli superiori, adeòque neque ipsi Deo subijci; atque idcirco potiùs conetur omnibus dominari, ac subiectos sibi facere: vsque adeò, vt quemadmodum amor Dei descendit vsque ad contemptum sui, ita vicissim amor sui ascendat vsque ad contemptum Dei. Quod in *Alfonso* luculentissimè fuit ostensum. Nam, suo se pede non metiens à iudicij sui nimia æstimatione, ab immodica laudum siti, à contemptu aliorum, eò progressus est, quò vel Ethnici progredi noluerunt; vel, si progressi sunt, graui censurâ digni æstimabantur. Hinc, teste Capitolino, Maximinus iunior, in salutationibus, superbissimus dicebatur, quia senatoribus genua, nonnunquam etiam pedes præbebat osculandos, quod nunquam passus est senior Maximinus, qui dicebat: *Diij prohibeant, vt quisquam ingenuorum pedibus meis osculum figat*. Cùm pater plerisque honoratis assurgeret, ille residebat. Quæ maiestas illi non cessit in gloriam; absentium linguas, præsentium ciconias merebatur. Fuisse eiusdem gradus superbiam etiam in hoc nostro

S. Augustin. l. 14°
de ciuit,
c. vlt.

Capitol:
in Maxi-
mino Iu-
niore.

nostro rege Annales memorant. Habebat enim *Alfonfus* fratrem *Henricum*, Hispaniæ Infantem, qui quia aliquando *Alfonsum* non visus est satis honorasse, quia manum regis noluit osculari, exilio facinus luit, & quidem exilio diuturno: nam toto *Alfonsi* tempore, exulavit. Tantæ impatientiæ est superbus. Adeò supercilium attollit. Ita repente cornua erigit, & vibrat ad percutiendum. Quia pileus ei non deponitur; quia non assurgitur; quia non aspicitur vultu sereno; ob vnum verbum sinistrè intellectum; ob maleuoli falsam relationem, pugni pruriunt, dentes frendunt, pugio minatur, animus extrema machinatur. Non enim solùm pronus est in vindictam, sed etiam nullum scit habere vindictæ modum. Cuius rei documentum illustre est *Aman*, ante quem, tanquam semideum, cum non flecteret genua, neque adorare eum vellet *Mardocheus*, aulici ceteri nunciaverunt *Aman*. Quod cum audisset *Aman*, & experimento probasset, quòd *Mardocheus* non flecteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est valde, & pro nihilo duxit in unum *Mardocheum* mittere manus suas: audierat enim, quòd esset gentis *Iudæe*, magisq; voluit omnem *Iudaorum*, qui erant in regno *Assueri*, perdere nationem. Quod hodieque

Esther. 3.
5.

diéque crebrò fit. Sæpe enim, ob vnum dictum patris, filij, & nepotes, & tota familia ex aulis, officijs, regnis excluduntur. Ac, ne sit opus longè ad aulas excurrere, quoties, ob vnus Religiosi iustissimum zelum, homo superbus, totum ordinem vult esse extirpatû? Noluit tolerare hæresin, noluit approbare iniuriosissimum, & pauperibus iniquissimum Pactum, Decretum, inuentum: illicò iubentur omnes exesse, illicò mittuntur ad Garamantes, & dirissimis imprecationibus vsque in piperis patriam, aut in Calecut relegantur. Immò non est opus tanta offensione, puer, intus & in cute nequam, ob supinam in scholis negligentiam, ob assidua mendacia, ob caninam impudentiam leui brachio cæditur; & cæsus, iniuriam, tota vita, nequit obliuisci; vbicunque potest, de fama totius religionis detrahit, impeditque omnes eius conatus in salutem animarum excogitados; neque veretur medicos suos eius ipsius pestis infamia inficere, qua eum conati sunt liberare; similis Valeriano, qui Ireneum & Abundium martyres in cloacam detrussit, quòd S. Concordiæ corpus inde extaxissent. Sed de hac Alfonsi & imitatorû eius superbia fatis.

Aliam audite, & perpendite, an non superbia,

X.